

[Indenrigsministeren.]

rettet Befæstningsanlæg, Militærlejre m. v., og det vil ikke være muligt at frigive disse Ejendomme, forinden det er afgjort, i hvilket Omfang saadanne Anlæg m. v. skal bevares til fremtidig Brug for det danske Forsvar. Det kan imidlertid forventes, at det ikke vil være nødvendigt at anvende Lovens Rekvisitions hjemmel til nye Rekvisitioner til Fordel for Militæret.

Dernæst er det paa Grund af de tyske Flygtninge samt de allierede civile Flygtninge og Krigsfanger nødvendigt, at der i Loven er Hjemmel til at foretage eller opretholde Rekvisitioner med det Formaal at skaffe Lokalteter til Indkvartering af Flygtningene og til de i Flygtningelejrene indrettede Køkkener, Undervisningslokaler Værksteder m. v.; det drejer sig her for en stor Del om Benyttelse af Grundarealer, paa hvilke der er opført Barakker. Men dernæst maa der ogsaa forefindes Lokaler til de Administrationsorganer, der har med Flygtningene at gøre; jeg tænker herved baade paa de lokale Lejrledelser, Bevogtningsmandskaber o. lign. og paa den centrale Flygtningeadministration, der har Sæde i København.

Jeg har da ment at burde foreslaa Loven i dens ændrede Skikkelse forlænget til Udgangen af 1947, dog at der ligesom hidtil skal være en Mulighed for, saafremt Forholdene tillader det, at ophæve den forinden ved kgl. Anordning.

Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale Forslaget til velvillig og hurtig Behandling i det høje Ting.

Holger Larsen (Odense A.): Idet jeg henviser til den Debat, der for kort Tid siden fandt Sted her i Tinget om denne Lovgivning, og til Ministerens nylig fremførte Bemærkninger, skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Einar Simonsen: Saaledes som Lovforslaget nu er formuleret efter Behandlingen i det andet høje Ting, kan jeg paa mit Partis Vegne give det vor Tilslutning.

Gyldenslette: Den Debat, der blev ført her i Tinget, da Loven sidste Gang blev forlænget, har Indenrigsministeren taget Hensyn til, saaledes at Loven efter Lovforslagets Formulering i Fremtiden kun kan anvendes til det, der oprindeligt var tilsigtet, nemlig til militært Behov og til Flygtningeadministrationen. Det takker vi for fra Det konservative Folkepartis Side.

Jeg vil gerne benytte Lejligheden til at pege paa, at Lovforslagets Vedtagelse vil betyde, at et længe næret Ønske opfyldes derved, at der bliver skabt Mulighed for, at erhvervsdrivende kan flytte tilbage til de Lokaler, som Tyskerne — ofte med Timers Varsel — smed dem ud af. De maatte saa søge midlertidige Lokaler, hvorfra de kunde udøve deres Virksomhed, ofte Beboelseslejligheder, og her kan de takke for megen Forstaaelse hos de kommunale Boliganvisningsudvalg. Men disse Udvalg er udsat for et haardt Pres fra de mange boligløse Familier, og Boliganvisningsudvalgene vil sikkert med Tilfredshed konstatere, at blot en enkelt hidtil beslagnagt Forretningsejendom, Vesterport her i Byen, fra 1. April kan modtage en Del af sine tidligere Lejere; jeg anslaa Tallet af disse Lejere alene til et Par Hundrede. Det vil som sagt betyde en mærkbar Lettelse paa Lokaleomraadet, hvilket ogsaa er en af Aarsagerne til, at Indenrigsministeren nu ønsker bestemt præciseret, hvad Indkvarteringsloven maa bruges til. Det takker vi for, og jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Karlsson: Ligesom sidst, da Lovforslaget var til Behandling, kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale det til Vedtagelse.

Aidt: Jeg kan udtale Tilfredshed med den Form, Lovforslaget har, og tilsige min Gruppes Støtte til dets Gennemførelse.

Indenrigsministeren (Kjær): Jeg takker for Tilslutningen til Lovforslaget.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Luftværnslovgivningen m. v.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 341).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Indenrigsministeren (Kjær): Jeg skal tillade mig at forelægge Forslag til Lov om Forlængelse af Luftværnslovgivningen m. v.

Den 31. Marts 1947 udløber Gyldigheden af Lov Nr. 324 af 21. September 1939 om Borgernes Pligt til at stille deres faste